Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 283
Vineri 31 ianuarie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R.P.R.

Au sosit ziarele

Cu mult interes au primit țăranii muncitori din com. Scurtești, raionul Buzău, Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956.

In clișeu: un grup de țărani muncitori, printre care Ștefan Burlacu, Niță Radu, Stana Bănică, Florica Lupu și alții, citind în ziarul „Scînteia" Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R.

Industria în sprijinul dezvoltării agriculturii

• In 1957 vor fi produse de 3 ori mai multe mașini agricole decît în 1956

• Se vor fabrica 19 sortimente noi de mașini agricole

Agricultura noastră va primi în cursul acestui an încă:

Recolte sporite, trai mai îmbelșugat

Rezoluția plenarei Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romin din 27—29 decembrie 1956 arată, printre altele, că lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii față de dezvoltarea industriei și față de creșterea nevoilor economiei și consumului populației constituie o sarcină centrală a partidului, a statului democrat-popular, a întregului popor muncitor. In acest scop, vor fi sporite fondurile statului pentru mecanizarea agriculturii, pentru lucrări de îmbunătățire a solului și de irigare. In anul 1957, industria socialistă va fabrica de 3 ori mai multe mașini decît în anul trecut și va fi simțitor sporită producția de îngrășăminte chimice.

O mare atenție va trebui să se dea dezvoltării producției de porumb și griu, de care este strîns legat avîntul tuturor ramurilor de producție agricolă. In anul 1960, suprafața de teren cultivată cu porumb se va ridica la 4 milioane de hectare, iar cea de griu-secară la 3.500.000 ha.

Plenara constată însă că, în condițiile țării noastre, mijlocul principal de sporire a producției agricole îl constituie creșterea producției la hectar și a productivității muncii în agricultură. In această privință, o sarcină de seamă îi revine sectorului socialist din agricultură, care în anii celui de al doilea plan cincinal va trebui să asigure cea mai mare parte din cantitățile de cereale, precum și de alte produse agricole necesare fondului central al statului.

Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. pune sarcini de mare răspundere în fața gospodăriilor agricole de stat, care trebuie să-și îmbunătățească simțitor activitatea pentru a putea să devină mari producătoare de cereale, să contribuie în anul 1960 cu cel puțin 1 milion de tone de cereale la fondul central al statului.

Rezoluția dă o deosebită atenție stațiunilor de mașini și tractoare, arătînd necesitatea de a se lua măsuri pentru îmbunătățirea activității lor, pentru asigurarea reparării la timp și în bune condiții a mașinilor și uneltelor, pentru ridicarea calității lucrărilor, reducerea prețului de cost și altele.

Privitor la gospodăriile agricole colective, la cooperativele agricole de producție și la întovărășirile agricole, Rezoluția trasează sarcini de seamă în vederea întăririi economico-organizatorice a acestora, a lărgirii lor cu noi și noi membri și a creării de noi unități agricole cooperatiste.

„Țăranii muncitori cu gospodării individuale vor fi sprijiniți mai departe să obțină o producție sporită la hectar" se spune în Rezoluție. In același timp, trebuie dusă în rîndurile lor o continuă muncă de lămurire și convingere, arătîndu-le cu fapte vii, concrete, că pornind pe calea transformării socialiste a agriculturii, vor avea mult mai mari foloase. Munca în comun, pe suprafețe întinse, cu mijloace mecanizate și după metode agrotehnice înaintate, creează țăranilor muncitori posibilități largi pentru obținerea de recolte bogate.

Recunoscători partidului pentru tot ce a făcut pentru ei, oamenii muncii de pe ogoare pornesc cu avînt în lupta pentru recolte sporite la hectar.

In numărul trecut al gazetei noastre, am publicat apelul membrilor gospodăriei agricole colective „23 August" din comuna Făcăeni, raionul Fetești. Angajîndu-se să obțină în anul acesta cel puțin 3.500 kg de porumb boabe de pe fiecare hectar cultivat cu această plantă, membrii acestei gospodării colective cheamă toate gospodăriile colective, cooperativele agricole de producție și întovărășirile agricole din țară să muncească cu avînt, pentru recolte cît mai bogate de porumb. Nu ne îndoim că gospodăria colectivă din Făcăeni își va îndeplini angajamentul luat și sîntem siguri că o dată cu ea, vor obține mari recolte de porumb și alte gospodării colective, cooperative agricole de producție și întovărășiri.

E de dorit însă ca numărul celor care vor recolta peste trei mii kg de porumb boabe la hectar să fie cît mai mare. Avînd asigurate mijloacele mecanice necesare, aplicînd metodele agrotehnice potrivite solului și climei, folosind îngrășămintele chimice și naturale, cultivînd pe suprafețe cît mai mari porumb hibrid, fiecare gospodărie agricolă socialistă va putea să atingă an de an noi și noi recorduri în lupta pentru recolte bogate.

Roade îmbelșugate pot obține și gospodăriile agricole individuale. Numeroși țărani muncitori, fruntași ai recoltelor bogate, au dovedit cu prisosință acest lucru.

Dar lupta nu trebuie să se oprească aci. Să nu ne gîndim numai la obținerea de recolte bogate, ci și la ce vom face cu recoltele obținute. In raportul său la plenară, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej arată ce mari venituri poate aduce creșterea animalelor. Cu o recoltă de 3.000 kg de porumb boabe de pe un hectar folosite pentru creșterea animalelor se pot obține 632 kg de carne de porc, iar din cocenii folosiți ca furaj, 1.800 litri de lapte. Avantajele porumbului însilozat sînt și mai mari.

Iată numai un exemplu de ceea ce înseamnă chibzuiala în muncă. Datoria consiliilor de conducere, a membrilor gospodăriilor colective, cooperativelor de producție agricolă și întovărășirilor este aceea de a lupta cu toate puterile pentru dezvoltarea multilaterală a unităților lor. Fermele de porci, de păsări, de vaci de lapte, la care se adaugă grădinile de zarzavat, stupăriile și atîtea alte ramuri de producție constituie mijloace de întărire a unităților agricole cooperatiste.

Să nu lăsăm nimic nefolosit. Să facem totul pentru a obține noi și noi succese, întărind astfel patria noastră liberă și făurindu-ne o viață din ce în ce mai îmbelșugată și mai fericită.

Pentru bunăstare

Cu bucurie și interes au așteptat țăranii muncitori din satul Sf. Gheorghe, raionul Giurgiu, sosirea ziarelor de duminică 6 ianuarie. Bucuria lor era ușor de înțeles. La aparatele de radio aflaseră în cursul dimineții cuprinsul Rezoluției plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956.

O dată ziarele sosite, grupuri-grupuri, sătenii au citit și discutat cu aprindere cuprinsul Rezoluției.

Indată după citirea Rezoluției, mai mulți țărani muncitori din satul Sf. Gheorghe și-au exprimat dorința să vîndă cooperativei produse agricole. Printre aceștia se numără Marin Bobaru și Voicu Umbră, care vor duce la cooperativă, primul 500 kg de porumb boabe, iar al doilea, 100 kg, precum și Ion Bodeanu, Mihalache Paraschiv, Ion Cojocaru, Tănase Cojocaru și alții.

Traian Barbălată
corespondent

Să dăm viață hotărîrilor plenarei C.C. al P.M.R.

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

Nu vom rămîne mai prejos

Am citit și am discutat îndelung apelul colectiviștilor din Făcăeni. Cum socotim că e o datorie de onoare pentru noi, colectiviștii, să răspundem neîntîrziat unei asemenea chemări — ne prindem: vom lupta cu toate forțele pentru obținerea unei recolte cît mai bogate de porumb în colectiva „Nicolae Bălcescu", din satul Dulbunu, comuna Amaru, raionul Mizil.

Ne grăbim să dăm răspuns chemării. Socotim că măsurile preconizate de partid și guvern în Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956, pe care noi am studiat-o și prelucrat-o, sînt menite să dea agricultorilor imbold în muncă.

In raionul nostru, ba chiar și pe regiune, noi am dobîndit deja faimă de buni cultivatori de porumb.

Ce-i drept, am și muncit cum se cuvine.

Așa stînd lucrurile, iată care e angajamentul nostru: vom lupta din răsputeri pentru obținerea unei producții medii de 3.600 kg. boabe la hectar. Acestea nu sînt vorbe în vînt. Am cumpănit cu grijă posibilitățile pe care le avem. Ba, ca să spunem adevărul gol, goluț, ne-am și ciorovăit puțin. N-am prea căzut la învoială în privința cifrei. Unii susțineau să scriem 3.400. Dar aceștia erau puțini: ei se bazau pe faptul că în 1955 — un an destul de prielnic — n-am obținut mai mult decît 3.000 kg boabe la ha.

Alții însă — mult mai numeroși — au dovedit și o orientare bună, și curaj. Ei au propus să trecem în răspunsul nostru cifra de 3.800. N-ar fi fost exagerată. Pînă în 1956, noi n-am gunoit deloc terenul destinat culturii de porumb. Tot bălegarul îl căram la griu. Anul acesta însă ne-am propus să aplicăm îngrășăminte și porumbului. Deja dispunem de vreo 5 vagoane de gunoi. Deci, iată primul argument pentru susținerea curajoșilor. Al doilea: pînă acum, noi niciodată n-am făcut mai mult de 2 prașile. Dar acum avem de gînd să facem cel puțin trei. Fiindcă, după cum ne sfătuiește agrotehnica, o prașilă ajută cît o ploaie bună. Bazați pe toate acestea, sîntem siguri că ne vom îndeplini angajamentul, obținînd 3.600 kg de porumb la hectar, și chiar mai mult.

Dar nu numai atît. Anul acesta vom însămînța 10 ha. cu sămînță de porumb hibrid. Avem deja sămînța pregătită. Am produs-o singuri prin încrucișarea soiului I.C.A.R.-54 cu cel Dobrogean. Tragem nădejde să dobîndim o recoltă bună. Iar pe restul suprafeței vom însămînța porumb din soiul raionat I.C.A.R.-54. Tot la fel am procedat în 1956, pe vreo 30 de ha. Și n-am regretat. Am scos în medie 3.250 kg. boabe la ha.

In încheiere, mai avem de spus un lucru. Sîntem recunoscători partidului pentru desființarea cotelor obligatorii. Dar noi ținem să i-o dovedim prin fapte. De aceea, cantitățile de griu, porumb și alte cereale care ne vor prisosi, nu le vom împărți la zile muncă. Le vom vinde statului la preț de achiziții. Și îndemnăm pe toți colectiviștii, cooperatorii, întovărășiții și țăranii individuali, să ne urmeze pilda.

ILIE BANU
Președinte
DUMITRU NEAGU
Secretarul organizației de bază P.M.R.
ȘTEFAN DUMITRU
Brigadier

Și noi ne angajăm în bătălia porumbului

In ultimii ani, noi ne numărăm printre fruntașii raionului în dobîndirea unor recolte bogate. Aceasta deoarece, într-adevăr, de cînd lucrăm în întovărășire, noi am scos în fiecare an cu 500—600 kg de griu, cu 800—1.000 kg. de porumb boabe și cu 5000—7000 kg de sfeclă de zahăr la ha mai mult decît țăranii muncitori cu gospodării individuale din satul nostru și din cele vecine. Dar noi nu ne îngîmfăm, nu considerăm că de-acum am făcut totul pentru sporirea producției la hectar. De aceea, apelul colectiviștilor din Făcăeni, adresat tuturor gospodăriilor colective, cooperativelor de producție și întovărășirilor agricole, pentru obținerea în anul 1957 a unor recolte cît mai bogate de porumb, despre care am aflat din ziarul „Agricultura Nouă", ne-a dat de gîndit. Acest apel a venit într-un moment cînd în întovărășirea noastră erau mari frămîntări ca să găsim cele mai concrete mijloace pentru a traduce în viață sarcinile trasate de Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956.

Am citit apelul și, ca orice buni gospodari, ne-am făcut și noi o mică socoteală. Anume, să mărim cu încă 10 ha suprafața cultivată cu porumb și să ne străduim a obține de pe întreaga suprafață cel puțin 3000 kg de boabe în medie la ha. Aceasta ne va ajuta să vindem statului mai mult porumb decît dădeam înainte și să îngrășăm mai mulți porci, atît pentru folosul nostru personal, cît și pentru a-i valorifica prin unitățile comerțului de stat și cooperatist, realizînd venituri mai mari.

Angajamentul pe care ni-l luăm îl vom duce la îndeplinire, căci experiența din anii trecuți ne dă încredere în forțele noastre. Executarea tuturor muncilor în comun și în mare măsură cu mijloacele mecanizate ale S.M.T.-ului Cocioc, aplicarea în practică a regulilor agrotehnice înaintate, ne-au adus în ultimii trei ani recolte medii de 2.500—3.500 kg de porumb boabe la hectar. In ceea ce privește agrotehnica pe care o vom folosi în anul 1957, noi ne-am hotărît ca în primăvară, înainte de semănat, să executăm o cultivație pe întreaga suprafață destinată porumbului, pentru a mărunți bine arătura. Insămînțarea o vom face la timpul potrivit și numai în cuiburi așezate în pătrat și vom aplica cel puțin trei prașile. Deosebit de aceasta, vom face și polenizarea artificială suplimentară de 30 de hectare. Totodată, am discutat cu secția agricolă raională pentru a ne procura sămînță de porumb hibrid necesară pentru întreaga suprafață. In acest fel, împreună cu colectiviștii, întovărășiții și membrii cooperativelor de producție care ni se vor alătura, noi sîntem convinși că vom contribui la traducerea în viață a Hotărîrilor plenarei din decembrie în ceea ce privește sporirea producției agricole, în special la culturile cerealiere.

GHEORGHIȚA MANOLACHE
președinte
MARIN CERNEA,
secretar al organizației de bază P.M.R.
PETRE D. STOICA,
secretar din întovărășirea agricolă „Drumul lui Lenin", satul Flămînzeni, raionul Răcari

In aceste zile, într-o gospodărie colectivă

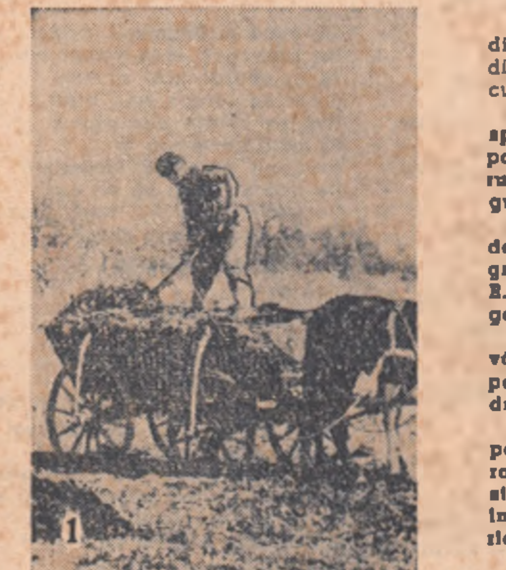
Deși sîntem în toiul iernii, la gospodăria colectivă „I. L. Caragiale" din satul Silistraru, raionul Brăila, lucrările din diferite sectoare de producție continuă cu o vie intensitate.

1. Folosirea gunoiului de grajd în vederea sporirii rodniciei pămîntului este o preocupare de seamă a colectiviștilor din Silistraru. In clișeu, unul dintre colectiviști așezînd gunoiul în platformă.

2. Creșterea porcilor cunoaște o însemnată dezvoltare în această gospodărie. In fotografie, îl vedem pe colectivistul Alexandru R. Tudor îngrijind una din cele 16 scroafe gestante.

3. Dornici de a cunoaște cît mai bine învățăturile științei agrotehnice, colectiviștii participă cu regularitate la cercurile din cadrul învățămîntului agrotehnic.

4. In timp ce în celelalte sectoare ale gospodăriei munca se termină o dată cu înserarea, în birou, activitatea continuă, în aceste zile, pînă tîrziu, în noapte. Colectiviștii întocmesc planul de producție al gospodăriei pe anul 1957.

1

2

3

4

In raioanele Călmățui și Bujoru cooperativizarea agriculturii se apropie de sfîrșit

La Conferința organizației regionale de partid Galați delegații și invitații din raionul Călmățui s-au angajat ca pînă la ziua alegerilor pentru deputați în Marea Adunare Națională să termine în întregime cooperativizarea gospodăriilor țărănești din satele și comunele raionului.

Munca depusă de către organizațiile de partid, sfaturile populare și celelalte organizații de masă din raion a dat roade. In prezent cooperativizarea agriculturii în raion se apropie de sfîrșit. Mai mult de 90 la sută din numărul familiilor de țărani muncitori din satele și comunele raionului s-au înscris în gospodării colective și întovărășiri agricole. Peste 7.000 familii de țărani muncitori înscriși în cele 45 gospodării colective lucrează laolaltă o suprafață de 31.000 hectare de pămînt, iar alte 7.250 familii înscrise în cele 56 întovărășiri agricole au desființat haturile pe o suprafață mai mare de 32.000 ha pămînt.

Numărul colectiviștilor și al întovărășiților din raionul Călmățui a crescut îndeosebi după plenara C.C. al P.M.R. din 27—29 decembrie 1956.

In urma prelucrării în cadrul căminelor cu'i:rale a raportului tovarășului Gheorghe Gheorghiu Dej, numai în două zile s-au înscris în gospodăriile colective și întovărășirile agricole peste 200 de familii de țărani muncitori.

★

După Conferința organizației regionale de partid Galați, organele și organizațiile de partid și de stat din raionul Bujoru au intensificat munca politică de lămurire a țăranilor muncitori de a se înscrie în gospodării colective, întovărășiri și cooperative agricole de producție.

Au trecut puține zile de la Conferința regională, dar în acest răstimp, încă 600 de familii de țărani muncitori s-au alăturat celor peste 10.000 de familii încadrate în sectorul cooperatist, pășind pe drumul agriculturii socialiste. Cu acestea 84,6 la sută din numărul familiilor de țărani muncitori din raionul Bujoru sînt unite în 32 gospodării colective, 32 întovărășiri agricole și o cooperativă agricolă de producție.

Angajamentul nostru

Zilele trecute, membrii întovărășirii noastre s-au adunat în ședință pentru a discuta sarcinile ce ne revin din Rezoluția plenarei C.C. al P.M.R.

Cu acest prilej, am vorbit și despre faptul că în ziarul „Agricultura Nouă" a apărut un apel lansat de către colectiviștii din comuna Făcăeni, raionul Fetești, regiunea Constanța, către toate gospodăriile colective, cooperativele agricole de producție și întovărășirile agricole din țară pentru obținerea unor recolte bogate de porumb la hectar. Sîntem de acord să ne angajăm în această întrecere și vom face toate sforțările pentru a culege recolte cît mai mari la hectar.

Anul trecut, noi am semănat cu porumb 45 de hectare, de pe care am strîns o recoltă de 2.100 kg de porumb boabe la hectar, cu 900 kg mai mult decît țăranii muncitori cu gospodării individuale. Recolte mari am obținut și la sfecla de zahăr, floarea-soarelui, griu etc. In acest an, vom semăna cu porumb tot 45 de hectare, dar vom depune eforturi pentru ca de pe fiecare hectar să recoltăm cel puțin 2.400 kg de porumb boabe. Toată această suprafață a fost arată din toamnă, iar pe o parte a tarlalei s-au încorporat peste 200 de căruțe cu gunoi de grajd bine dospit. Din timp, noi am procurat și îngrășăminte chimice, pe care la timpul potrivit le vom administra culturilor de porumb. Cu ajutorul secției agricole raionale, am reușit să obținem prin schimb sămînță de porumb hibrid, pe care o vom semăna după indicațiile inginerilor agronomi.

In ceea ce privește întreținerea culturilor de porumb, sîntem hotărîți ca în acest an să facem 4 prașile în loc de 3, cît am făcut anul trecut, iar cu sprijinul ing. Crucinschi Veronica de la punctul agricol din comună, vom aplica întocmai regulile agrotehnice în muncile de întreținere a tuturor culturilor.

Noi sîntem hotărîți să obținem recolte mari la hectar și la celelalte culturi, ca griu, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, cînepă și altele.

ȘTEFAN ONOFREI
Președintele întovărășirii agricole colective din comuna Verești, regiunea Suceava
ALEXANDRU GAVRILIUC
Secretar
MIHAI CĂLIN
Secretar al organizației de bază P.M.R.

CANDIDAȚI AI F. D. P.

GHEORGHE MUNTEANU,

mecanizator la S.M.T. Podul Iloaiei, candidat F.D.P. in circumscripția electorală Podul Iloaiei, regiunea Iași.

LUCOAIA AURELIA,

țărancă muncitoare din comuna Gurahonț, candidată F.D.P. in circumscripția electorală Nr. 18 Sebiș, regiunea Oradea.

MIHAI CIRLIORU,

membru in gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin" din comuna Nărula, candidat F.D.P. in circumscripția electorală nr. 11 Vidra, regiunea Galați.

3 FEBRUARIE — Se apropie ALEGERILE

In comunele raionului Tirnăveni

Echipele artistice din comunele raionului Tirnăveni se pregătesc cu insuflețire pentru apropiatele alegeri de deputați in Marea Adunare Națională.

In comuna Sinbenedict, de pildă, echipa de teatru a și inceput să repete o piesă in cinstea alegerilor. Această echipă de teatru este condusă de tinăra Maria Rișniță, tehniciana agricolă a comunei, care la 3 februarie votează pentru prima oară.

Asemenea formații de teatru există și la gospodăria de stat și gospodăria colectivă din comuna Laslău Mic, unde romini și germani laolaltă, pregătesc programe artistice inchinate alegerilor.

De asemenea, elevii de la școlile romine și maghiare din comuna Adămuși, indrumați de invățătorii Stefan Kheszeg și Eftimie Silfos, pregătesc o frumoasă serbare pentru părinții lor, care in curind iși vor da votul candidaților Frontului Democrației Populare.

I. Vlad
corespondent

In intreg cuprinsul țării se desfășoară insuflețite pregătiri in vederea alegerilor de deputați pentru marele sfat al țării.
In clișeu: țăranii muncitori Eva Agneza, Lița Mihairova, Gheorghe Cobzaru, Mihai Sabe, Vernica Dumitru, verificind inscrierile in listele de alegători.

O seară la Casa alegătorului

Plicuri, plicuri de tineri voioși se indreaptă grăbiți spre căminul cultural.

E sărbătoare și țăranii muncitori din Berceni, raionul Ploești, s-au strins cu toții la Casa alegătorului de la căminul cultural. Brigada de agitație „Vede tot, știe tot", formată din tineri utemiști și săteni mai virstnici, va prezenta un festival artistic, in cinstea alegerilor de deputați in Marea Adunare Națională.

S-a lăsat seara și liniștea a cuprins intregul sat. Numai la căminul cultural e o forfotă neobișnuită. Sala a devenit neincăpătoare. In culise, „artiștii", nerăbdători, aștea tă intrarea in scenă. Utemistul Gheorghe Iancu dă ultimele indrumări. El este responsabilul brigăzii artistice și autorul scenetelor cuprinse in program.

Festivalul a inceput. Pe scena frumos pavoazată cu afișe care popularizează alegerile, corul interpretează cu talent citeva cintece. Urmează apoi recitarea poeziei „La vot" și sceneta „Electrificarea", viu aplaudate de țăranii muncitori, pe fețele cărora se poate citi bucurie.

Cu ochii țintă la scenă, nea Ispas așteaptă parcă ceva. Caut să ghicesc pricina veseliei reținute, dar sint furată pe neașteptate de melodia „S-a făcut lumină-n sat", interpretată de referenta agricolă a sfatului popular, o fetișcană de vreo 18-19 ani. Melodia s-a terminat, aplauzele au contenit. Privirea mi se oprește din nou asupra lui nea Ispas, care dăduse friu liber bucuriei... Solista cu voce cristalină e Florica, fiica lui, una dintre primele activiste ale căminului cultural din Berceni, a cărei voce frumoasă este mult apreciată de către săteni.

Pe scenă, apar apoi frații Anton și Stefan Ioniță, Florica Sandu, Gheorghe Burlacu și alții, care recită cu talent versuri ce popularizează infăptuirile din ultimii ani.

Un interes deosebit stirnește echipa de dansuri a bătrinilor, care nu vor să se lase mai prejos. Iată-l pe Constantin Anghel, jucind cu foc, alături de feciorul său, „Briul" și „Alunelul". Nici n-ai zice că-s tată și fiu. Imbrăcați in costume naționale, par amindoi deopotrivă de tineri. In viltoarea dansului. Iar soții Gheorghe și Vasilica Filip nu vor să țină seama de ani și joacă cu tot atita foc ca in tinerețe.

Festivalul se incheie cu dansurile romînești „Busuiocul", „Ca la Breaza" și „Sirba-n trei ciocane", interpretate cu multă pricepere de echipa tinerilor, care seară de seară, timp de două săptămini, au făcut repetiții sub atenta supraveghere a tovarășei Ana Semințineschi, directoarea căminului cultural.

...E tirziu... Grupuri, grupuri, virstnicii se indreaptă spre case. In vreme ce, la cămin, perechi, perechi de tineri dansează fericiți cu gindul la viitor.

M. NICOLAU

Intensă activitate culturală

In raionul Lipova, pregătirile pentru alegerile de deputați in Marea Adunare Națională sint in toi. In satele și comunele raionului, sute de agitatori desfășoară o rodnică activitate in rindurile alegătorilor. Cu acest prilej, ei popularizează realizările regimului democrat-popular, cheamă cetățenii să verifice dacă au fost trecuți in listele electorale, explică tehnica votării și vorbesc despre meritele candidaților F.D.P.

In circumscripțiile electorale Birzava și Lipova s-au deschis 18 Case ale alegătorului. Aici, se desfășoară o vie activitate politică și culturală, in vederea pregătirii și intimpinării alegerilor de deputați in Marea Adunare Națională.

Organizarea unor seri de intrebări și răspunsuri, audiții de radio in colectiv, conferințe in care se popularizează realizările regimului nostru democrat-popular sint numai unele aspecte ale programului de muncă al acestor Case.

In ultimele zece zile, la căminele culturale din toate satele și comunele raionului s-au organizat adunări populare la care au participat mii de cetățeni.

Pentru o bună popularizare a alegerilor de deputați in Marea Adunare Națională, consiliul F.D.P. raional a difuzat pină in prezent peste 2.000 de afișe scrise in limba romînă și in limbile minorităților naționale, 240 de broșuri cuprinzind legea nr. 9/1952 pentru alegerea deputaților in Marea Adunare Națională și altele

Francisc Wild
corespondent

Construcții prin autoimpunere

Prin autoimpunere și muncă voluntară, in comuna Armeniș din raionul Caransebeș se construiește, in cinstea alegerilor de deputați in Marea Adunare Națională, un pod peste Timiș, in lungime de 80 m. In acest scop țăranii muncitori din comună, sub indrumarea sfatului popular, au cărat din pădure peste 130 m.c material de construcții.

In această acțiune, s-au evidențiat in chip deosebit deputații Ion Fenesiu, Pavel Niculescu și Ana Dănuț, responsabila comisiei de femei, care au transportat cu căruțele de la mari distanțe lemnul de construcție.

Tot prin autoimpunere, la școala elementară din satul Bătrini ce ține de comuna Armeniș, s-a construit o sală de cursuri și s-a terminat construcția fintinii din curtea școlii. In acest sat se mai construiește un graid pentru reproducători, care va putea adăposti 4 tauri.

Nu de mult, și in satul Feneș s-au construit două podețe, unul peste apa Cocea, iar altul peste Riul Alb

Hamat Vichentie
corespondent

Printre cursanții cercului legumicol

Cind am poposit in Sintești, raionul Vidra, nu coborise incă inserarea pe ulițele satului. Nădăjduiam să-i găsesc la căminul cultural pe cursanții cercului legumicol. Era intr-o joi, zi destinată in această comună invățămintului agricol de masă. Mare mi-a fost mirarea cind am văzut sala căminului cultural goală. Cineva m-a lămurit insă curind, explicindu-mi că elevii cercului legumicol au plecat impreună cu lectora la grădina de legume a intovărășirii agricole pentru a face aplicațiile practice in legătură cu lecția ținută. Și intr-adevăr, cind am ajuns acolo, tov. inginer agronom Irodianda Geantă tocmai incepuse să arate practic cursanților cum se confecționează ghivecele nutritive.

— V-am vorbit adineauri, la predarea lecției, despre importanța ghivecelor nutritive; v-am spus ca sporurile de recoltă ce se obțin prin folosirea ghivecelor sint de 25—30 la sută față de răsadnițele obținute pe cale obișnuită. Acum să vă arăt cum se confecționează un asemenea ghiveci.

Și lectora, ajutată de cursanți, incepu să amestece mraniță cu pămintul de țelină, cu puțin balegar și nisip. Din cind in cind peste pasta care se forma turna apă. Apoi, presind amestecul cu niște rame de lemn anume construite, dădea forma pătrată ghivecelor nutritive. La inceput treaba mergea mai greu. Pe măsură ce lucra, insă, mina se deprindea și putea potrivi mai repede cantitățile de amestec. Intr-un ceas sute de ghivece erau gata confecționate.

Unii dintre cursanți, ca, de pildă, tov. Ion P. Nedea și alții, cunosc bine foloasele mari ce le au legumicultorii dacă intrebuințează ghivecele in loc de a face repicarea direct in răsadnițe. Ion P. Nedea, folosind asemenea ghivece, a reușit să obțină anul trecut 40.000 kg de roșii timpurii la hectar.

Cursanții ascultă cu multă atenție explicațiile lectorei. Sint acum la a doua aplicație practică din acest an de studii și interesul lor pentru dobindirea de noi cunoștințe sporește necontenit. Lecția trecută tov. Geantă le-a vorbit despre insemnătatea folosirii gunoiului de graid. Apoi le-a arătat practic cum trebuie făcută o platformă pentru ca gunoiul să nu-și piardă substanțele hrănitoare și in special azotul. La lecția următoare le va explica cum trebuie făcută proba de germinație la diferite semințe de legume.

Felul in care lectora Irodianda Geantă ințelege să predea lecțiile la cercul legumicol din Sintești, legind intotdeauna teoria de practică, presărind expunerea cu exemple concrete din comună, vorbind pe ințelesul tuturor, a făcut ca numărul cursanților care frecventează cu regularitate să devină dublu față de anul trecut.

Legumicultorii din Sintești se străduiesc să-și imbogățească necontenit cunoștințele agrotehnice, să devină grădinari iscusiți, fruntași ai recoltelor bogate de legume.

I. LAZAR

Colectiviștii invață agrotehnica

Gospodăria agricolă colectivă din comuna Iclod este o mlădiță tinără a sectorului socialist al agriculturii din regiunea Cluj. A fost intemeiată abia anul trecut.

In iarna aceasta, colectiviștii și-au luat un nou și prețios aliat in lupta pentru recolte sporite: **agrotehnica.** In gospodărie, a luat ființă un cerc agrozootehnic, la care participă regulat toți cei 31 de colectiviști inscriși. Tehniciana Maria Chețan, lectora cursului, primește un prețios ajutor din partea organizației de bază P.M.R. pentru mobilizarea cursanților și asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a cursurilor.

Primele două lecții, urmărite cu deosebit interes de colectiviști, au avut ca subiecte: „Sarcinile sectorului socialist pentru sporirea producției agricole la hectar" și „Cunoștințe generale despre sol".

Ioan Chifor
corespondent

Timpul probabil

Vremea se va răci treptat menținindu-se relativ călduroasă in sudul țării. Precipitațiuni sub formă de zăpadă mai ales in Ardeal, Moldova și zona de munte. Vintul va sufla moderat din nord-vest, cu intensificări la inceputul intervalului. In munți vint tare și ninsoare viscolită.

Temperatura in scădere mai accentuată in nordul țării. Noaptea inghet. Temperatura va fi cuprinsă intre 0 la minus 12 grade noaptea, iar ziua intre minus 3 și + 5 grade.

NOUTĂȚI DE LA STUDIOUL „ALEX. SAHIA"

FILMUL PENTRU SATE

Studioul cinematografic „Alexandru Sahia" și-a incheiat bogata activitate desfășurată in 1956 in domeniul filmului pentru sate, editind in luna decembrie jurnalul „NOUTĂȚI DIN AGRICULTURĂ" nr. 12 1956 și trei filme documentare cu caracter didactic.

O scenă din filmul „Stupăritul pastoral"

Jurnalul „Noutăți din agricultură" nr. 12 cuprinde o serie de subiecte interesante și variate. Astfel, primul reportaj prezintă spectatorilor aspecte de la expoziția zootehnică din Cluj organizată de sfatul popular regional in colaborare cu „Asociația crescătorilor de păsări și animale mici". Sint prezentate o serie de păsări și animale rare, precum și păsări de curte ca găini și giște de diferite rase. De pe urma creșterii acestor păsări, unele gospodării colective din regiune au obținut venituri insemnate.

Un alt reportaj aduce pe ecran aspecte din activitatea combinatului vinicol din Focșani, unde se execută, cu ajutorul unui aparataj modern, operațiunile de vinificare, obținindu-se fără ajutorul chimicalelor vinuri de calitate superioară, mult apreciate de consumatori.

In continuare, operatorii cinematografici ne infățișează aspecte de la lucrările de construcții desfășurate la S.M.T. Agnita din regiunea Stalin și de la S.M.T. Sihlea din regiunea Ploești.

★

Echipa formată din redactorul M. Botăreanu și operatorul Sorin Constantinescu a terminat de curind un film documentar intitulat „REPORTAJ LA O CASĂ-LABORATOR". Este vorba de casa-laborator a gospodăriei agricole colective „Victoria" din comuna Lenauheim, regiunea Timișoara, care prin activitatea fructuoasă desfășurată a contribuit in mare măsură la obținerea de recolte bogate de către colectiviști.

★

Redactorul I. Sas și operatorul Gh. Dumitru au terminat in luna trecută filmul cu caracter didactic „STUPĂRITUL PASTORAL". Filmul vizează extinderea acestei metode in gospodăriile agricole colective și in rindurile țăranilor cu gospodării individuale.

★

In cursul lunii ianuarie 1957, Studioul „Al. Sahia" va edita jurnalul „NOUTĂȚI DIN AGRICULTURĂ" nr. 1/1957 și o ediție-calendar a lucrărilor agricole de iarnă.

R. URSACHI

INSEMNARI

„CRIMĂ INTENȚIONATĂ"

Intimplarea a făcut ca la numai trei kilometri de gară, una din roțile șareței in care mă aflam să-și dea obștescul sfirșit. Am mai apucat să văd vălătucii albi de fum ai locomotivei pierzindu-se in zare, și apoi, mofluz, am făcut calea intoarsă către colectivă.

Se lăsase de-acum seara și mergind pe cărăruia de pe malul Trotușului, mă gindeam că pină a doua zi dimineață nu mai am nici o legătură spre București.

Deși cu nimic vinovat, tare mihnit s-a arătat Ion Ganea, președintele colectivei „Drum Nou" din Ripile de cele intimplate. Am mai stat oleacă de vorbă și-apoi m-a condus către casa incăpătoare a unui colectivist unde urma să rămin peste noapte.

Aceasta-i, pe scurt, intimplarea cea bună, care m-a pus față in față cu Cosma Grigoraș, gazda mea de o noapte și strașnic povestitor de felul lui.

Către miezul nopții, stăteam incă la taclale in odaia cea mare, ciocnind păhărele pline cu vin profiriu. Dinspre Trotuș, se tinguia un vintuleț subțire, făcind să pară odaia mai primitoare și focul mai dogoritor. Atunci, la ceasul acela de cumpănă dintre zi și noapte, mi-a povestit Cosma Grigoraș o istorie cruncenă, petrecută cu treizeci de ani in urmă prin aceste locuri.

Mai intii a luat o gazorniță din cui, a aprins-o și m-a poftit să-l insoțesc afară. Ajunși in tindă, a coborit lumina deasupra treptei de la intrare. Abia atunci am observat că scara nu era din piatră obișnuită, ci o bucată de marmură albă slefuită cu migală, in fața căreia se vedeau cioplite litere. Cosma Grigoraș a mai coborit gazornița și curios am inceput să citesc cu voce tare:

„AICI ODIHNEȘTE CĂȚELUȘUL SPITU, OMORIT DUȘMĂNEȘTE DE CRIMINALUL BURGHELEA IN LUNA IULIE, ZIUA 25, ANUL 1927. DOMNUL SĂ-I ODIHNEASCĂ SUFLETUL".

Cind ne-am intors in casă, m-am uitat intrebător către gazdă. Nu ințelegeam nimic, nici rostul pietrei de-afară, nici innegurarea ce cuprinsese deodată chipul lui Grigoraș.

— Vezi dumneata, acestui Burghelea eu i-am fost cel mai bun prieten. Era cioban pe moșia boierului Cornea Antohi. Eu, cu ai mei lucram la alt moșier, unul de-l chema Giurgi — Bogdan Giurgi. Moșieriții trebuia să-i zicem domniță și să ne descoperim cu zece pași inainte. Avea domnița asta o patimă: ciinii. Creștea 70 de ciini la conac, lighioi de tot felul: unii lungi și subțiri ca niște suveici, alții cit pumnul, cu blana pină peste ochi. Trei argați aveau strașnică poruncă să vegheze ca ochii din cap la curățenia și hrana potăilor. Cind murea vreunul, domnița se imbrăca in negru și chema preotul din sat la conac. Vrind, nevrind, trebuia părintele să-i facă ingropăciune și slujbă ca la orice creștin. Dintre toți ciinii, unul era cel mai de preț: Spitu. Un ghemotoc alb, care abia se ținea pe picioare. Il purta moșierița mai mult in brațe.

Intr-o zi de vară, a ieșit domnița la plimbare in trăsură. Caii mergeau agale ca să poată Spitu să se plimbe pe jos, lingă trăsură. Pe pășunea de la marginea comunei, se afla Burghelea cu turma boierului. Cind au zărit mogildeața de lingă trăsură ciinii ciobanului s-au repezit spre ea. Nici n-au avut nevoie să-l scuture prea tare, că Spitu de frică și-a și dat sufletul.

Domnița a leșinat, vizitiul a gonit cu trăsura inapoi la conac, iar bietul Burghelea se uita ingrozit la ghemotocul de blană insingerată din mijlocul șoselei prăfuite.

L-au luat după vre-un ceas pe Burghelea la conac și l-au bătut și l-au chinuit pină a doua zi. Peste o săptămină, a fost chemat la judecată la Tg. Ocna...

Am păstrat un ziar din vremea aceea in care scrie despre proces. Il scot acuș din ladă și ți-l dau.

Peste citeva minute, aveam ziarul in mină. Printre titlurile vestind deschiderea sezonului balnear la Carmen-Sylva, și otrăvirea unei tinere cu sublimat, se desprindea unul care anunța: „Crima intenționată a unui cioban". Urma o dare de seamă a procesului, precum și sentința: 8 ani inchisoare.

— Și — am reușit să ingăim — a fost chiar condamnat?

— Opt ani incheiați de pușcărie a făcut — imi răspunse Grigoraș. Nu s-a mai intors in comună. Nici ai lui nu mai sint pe-aci. S-au risipit de mult, care in cotro.

Pe Spitu l-au inmormintat chiar alături de șosea, pe locul unde a fost omorit. L-au pus la cap piatra asta. In 1945 am luat-o și-am adus-o aci, unde-o vezi și azi.

★

Mi s-a părut, sau Grigoraș și-a șters chiar, ochii inrourați?

Afară s-a auzit un zgomot de roți. Venise docarul cu care plecam spre gară.

S. LEONARD

SATIRĂ și UMOR

Agronomie pe bulevard

— *Schimb de scrisori* —

Scrisoarea I.

Aflind că ai ajuns om mare
Și că lucrezi la minister,
Aș vrea prin mica mea scrisoare
Un ajutor urgent să-ți cer.
Zău, dragul meu, e chiar ridicol
Să plec în nu știu care sat
Repartizat
Ca inginer la punctu-agricol.
De-mi ești amic, de mă iubești,
Fă-mi rost de-un post, oricit de mic.
Vreau să rămin în București.
Mersi, frumos! Al tău amic,
O dată vesel, azi posac,
JACK!

Scrisoarea II.

Iubita mea, am aranjat
Să nu mai plec in nici-un sat.
De-ndată ce-o să-mi iau servici,
(Și mi voi atinge și acest scop)
Ai să te muți și tu aici,
Vom merge la cinemascop,
Ne vom plimba, ne vom distra,
De sat, de greu, vei și uita.
Sărut cu foc a ta guriță,
JACHIȚA!

Răspuns la scrisoarea I

Amicul meu, pentru servici,
Te-ajut cu drag, de vii aici.
După cum vezi, făcui transfer
Intr-un sătuc din Bărăgan
Și nu mai sint la minister
De-acum un an.

Că stind în București, frăție,
Nu prea poți face agronomie
Pe bulevarde n-ai să vezi
Crescind secară sau livezi,
Nici pe clădiri parazăpezi.
Și toată învățătura ta
N-o poți pe-asfalt însămința
De aceea, de-ai să vii aici
Vom fi din nou doi buni amici
Ca în alte fericite zile.
Al tău, VASILE!

Răspuns la scrisoarea II.

Iubitul meu, m-ai întristat
Tot ce mi-ai scris aci-n scrisoare;
Eu nu mă-ndur să plec din sat.
Rămin aici, învățătoare.
Nu! Nu mă pling că-mi este greu!
Și-apoi... știi că am predat și eu
La cercul agrotehnic? Poate
C-ar trebui s-avem un om
Specialist, cu facultate
Un inginer, un agronom...
Dar, dacă nu avem, vezi bine
Așa că dacă ții la mine,
Te-aștept să vii, cu bucurie.
A ta, MARIE

P. S.
Și-om merge și la cinema.
(Avem și-n sat așa ceva)
Că fericirea o găsești
Și-aici, nu numa-n București

PETRE POPA

PROVERBE FINLANDEZE

- Leneșul asudă in timp ce mănincă și ingheață in timp ce muncește.
- Cind pe mare e furtună, pe uscat se găsesc mulți deștepți.
- Vremea s-o lauzi după ce a trecut ziua, iar feciorul după ce i-a crescut barba.
- Unde-i pace și dragoste, acolo toți sint prieteni.
- Cu o singură piatră nu poți măcina făina.
- Cel mai surd e acela care nu vrea să audă.

Un tractorist „gospodar"

— Dă fuga și cumpără și niște cartofi, pină nu se răcește supa!!...

Piese din MUZEUL „ALEGERI DE ALTĂDATĂ"

„BÎTA ELECTORALĂ"

Deși discursuri sau prelegeri
nu a ținut in viața ei,
totuși, pe vremuri, la alegeri,
„argumenta" cu atit temei,
că n tolul marii ne alelegeri
te convingea fără să vrei.

Azi o privesc și mi se pare
venită de pe alt tarim.
Cindva insă, cu trupu-i tare
de nuc, de fag sau de salcim,
te intindea, dintr-o mișcare,
pe uliți sau pe caldarim.

Chiar cind, distrată, in bătaie,
nu te pocnea direct la mir
și nu treceai din bărmălaie
in liniștitul cimitir,
tot iți lăsa vre-o vinătaie
ca să iți rămină... suvenir.

Altminteri, fără boria-n țeastă,
fără măcar să cazi in bot
și fără cițiva dinți și o coastă
ori vreun picior rupte de tot,
ai fi uitat, cu mintea-ți proastă,
c-aveai, pe vremuri, drept de vot.

PETRIȘOR

PLANURI CHIBZUITE – producții bogate – venituri mari

In aceste zile se desfășoară în gospodăriile colective lucrările de întocmire a planului de producție pe anul 1957. Experiența a dovedit că planul de producție are o mare însemnătate în viața gospodăriilor colective. Dacă colectiviștii vor chibzui bine asupra posibilităților de care dispun și vor prevedea în plan măsuri concrete menite să ducă la o folosire cît mai rațională a terenului și a celorlalte mijloace de producție, la mărirea numărului de animale și a productivității lor, la ridicarea unor construcții corespunzătoare necesităților producției obștești, atunci planul va constitui o călăuză prețioasă în munca de zi cu zi pentru dezvoltarea gospodăriei și ridicarea nivelului de trai al membrilor ei.

La întocmirea planului de producție, colectiviștii trebuie să participe activ, să analizeze cu mult simț de răspundere, cum s-a alcătuit și s-a realizat planul pe 1956. Dezbătînd pe larg experiența bună, scoțînd la iveală lipsurile și greutățile întîmpinate, resursele interne care n-au fost încă folosite, membrii gospodăriilor colective vor trebui să hotărască ce măsuri trebuie luate pentru obținerea unor producții cît mai mari de cereale, lapte, carne, lînă și alte produse. Sporind producția agricolă colectiviștii vor putea contribui la îmbunătățirea simțitoare a aprovizionării populației prin vînzarea către stat și organizațiile comerciale cooperatiste a surplusului de produse agricole. In felul acesta ei vor contribui la înfăptuirea măsurilor Hotărîrii partidului din 27-29 decembrie 1956.

Publicăm mai jos cîteva materiale care vorbesc despre experiența unor gospodării colective în întocmirea și realizarea planului de producție.

Se ridică noi construcții

Folosind cu pricepere resursele interne, numeroase gospodării agricole colective și-au ridicat în anul ce a trecut noi construcții.

Magazia de cereale a colectivei „Partizanul" din comuna Ernei, raionul Tg. Mureș. (sus).

Noul grajd al gospodăriei colective din comuna Cîțcău, raionul Dej. (stînga).

Porumbul – una dintre culturile cele mai rentabile

Deunăzi, spre seară, ne-am adunat mai mulți colectiviști în biroul inginerului agronom al gospodăriei noastre, pentru a mai discuta și chibzui cum să întocmim un plan de producție cît mai bun, potrivit cu posibilitățile ce le avem. Intr-un timp, unul dintre socotitori începu să-nșire culturile care ne-au adus cele mai mari venituri în anul trecut. După părerea lui, cînepa și apoi sfecla de zahăr se dovediseră cele mai rentabile și, ca atare, lor trebuie să le acordăm în acest an o atenție deosebită.

Valeriu Umureanu, șef de echipă în brigada a 3-a, care anul trecut a obținut de pe parcela repartizată echipei sale o recoltă de 6.200 kg de porumb la hectar, n-a fost însă de aceeași părere.

— E drept că, de pe urma cînepii și a sfeclei de zahăr — spuse el — am dobîndit bani frumoși, da' eu zic că tot porumbul rămîne cultura cea mai rentabilă.

Și prinse a număra pe degete multiplele întrebuințări ale porumbului.

— Doar nu degeaba — continuă șeful de echipă, referindu-se la raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, ținut la plenara C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956 — ne povățuiește partidul să acordăm o atenție cu totul deosebită dezvoltării acestei culturi și sporirii producției de porumb la hectar. De aceea, eu propun să mărim suprafața destinată porumbului cu cel puțin 50 de hectare.

Acum, făcînd o completare la cele spuse în seara aceea de șeful de echipă, vreau să arăt ce loc ocupă în gospodăria noastră cultura porumbului și ce foloase ne aduce ea. Suprafața cultivată cu această plantă la noi în colectivă a crescut de la an la an. Dacă în 1955 am cultivat cu porumb 430 ha, în anul următor, am însămînțat 450 ha, iar în acest an vom cultiva cu 50 ha mai mult.

O dată cu mărirea suprafețelor destinate acestei culturi, noi ne-am preocupat însă și de sporirea producției la unitatea de suprafață prin aplicarea unei agrotehnici înaintate. Pregătind terenul în condiții cît mai bune, dîndu-i îngrășăminte naturale și chimice, alegînd solurile de sămînță cele mai potrivite, făcînd semănatul și toate lucrările de întreținere la timpul potrivit, precum și polenizarea artificială suplimentară, noi am reușit să culegem producții mari de porumb. Așa, bunăoară, în anul 1956, cu toate că o parte din cultură a avut de suferit de pe urma inundațiilor, am obținut o producție medie la hectar de 4.350 kg de știuleți, în timp ce în sectorul individual s-au obținut doar 2.400 kg.

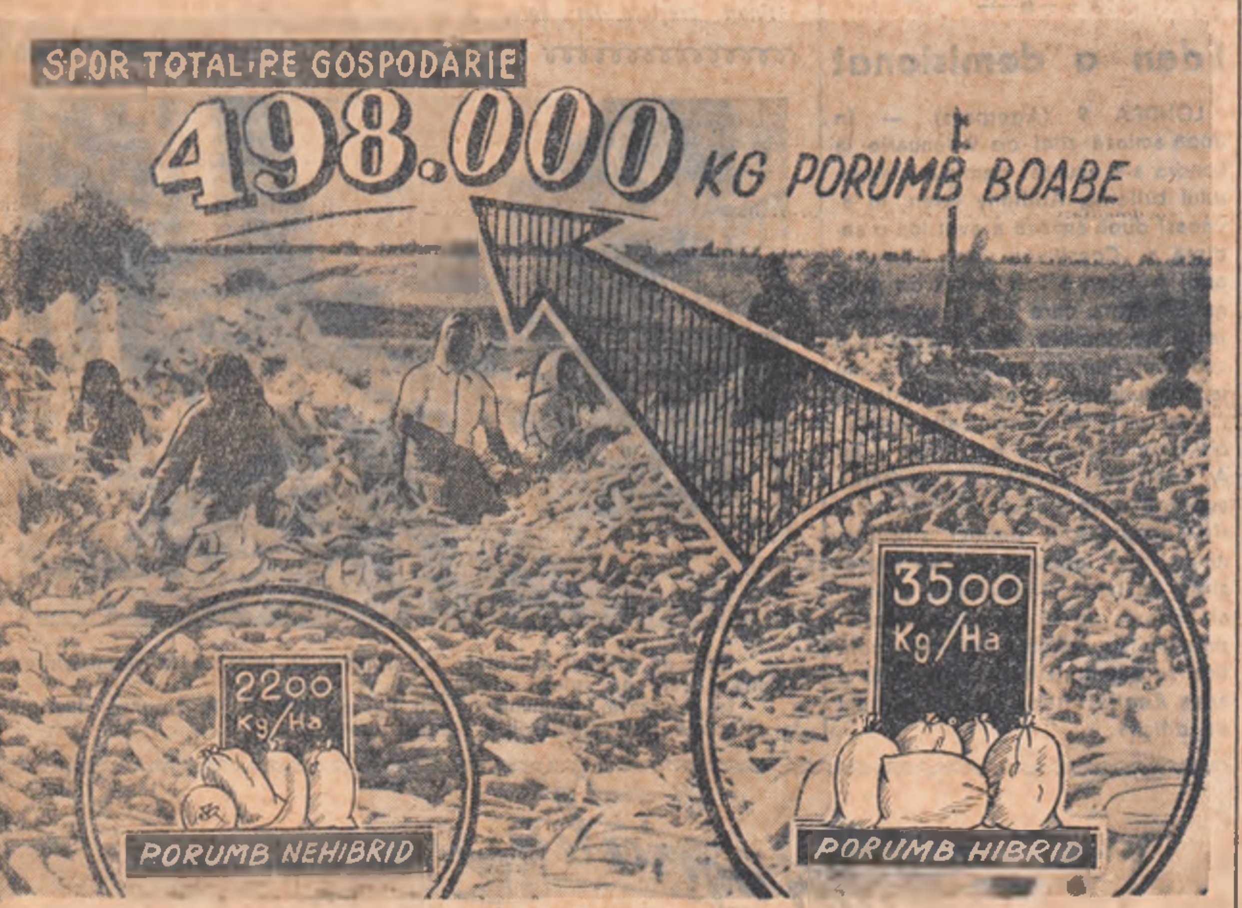
Recolta bună dobîndită de noi se datorește în mare parte faptului că pe o suprafață de 220 ha am folosit sămînță de porumb hibrid (Phister x Romînesc de Studina), produsă în anul precedent chiar în gospodăria noastră, iar pe alte 112 ha. sămînță hibridă din import. Numai 118 ha au fost însămînțate cu porumb din solul local Phister nehibridat. Sporul de producție la hectar obținut la porumbul hibrid față de cel nehibrid este în medie de 1.500 kg de boabe. Prin cultivarea de porumb hibrid, gospodăria noastră a obținut un spor total de 498.000 kg de boabe.

Acum, să vedem ce foloase a adus cultura porumbului gospodăriei noastre și membrilor ei. Să începem cu colectiviștii. Anul trecut, pentru fiecare zi-muncă efectuată s-au repartizat cîte 7 kg de porumb socotit în boabe, unii colectiviști, cum sînt de pildă Petru Ferber, Teodor Buzan, Ion Olingher, care au efectuat multe zile-muncă, primind cîte 4.000-7.000 kg de porumb. Cum folosesc colectiviștii aceste cantități cuvenite ca plată pentru munca lor de peste an? O parte din porumb o folosesc desigur pentru hrană, alta — cea mai mare — pentru creșterea și îngrășarea animalelor din gospodăria personală. Mulți colectiviști însă au valorificat și valorifică încă importante cantități de porumb prin unitățile comerțului de stat și cooperatist, obținînd importante sume de bani.

Gospodăria noastră colectivă a creat și dezvoltat în cursul celor 6 ani de existență un puternic sector zootehnic. In prezent, noi avem în proprietatea obștească 104 taurine, din care 45 de vaci de lapte, 1.164 de porcine, 700 de ovine și 1.200 de păsări. De la animalele pe care le creștem obținem producții destul de bune.

De pe urma creșterii animalelor am realizat numai în 1956 un venit de aproape jumătate de milion de lei. Anul acesta, noi vom aduce o contribuție și mai mare la crearea fondului central al statului, vînzînd cantități și mai mari de porumb. In acest scop, ne vom strădui ca, prin aplicarea întregului lanț de măsuri agrotehnice și în primul rînd prin însămînțarea cu sămînță hibridă a întregii suprafețe destinată acestei culturi, să obținem de pe fiecare hectar producții cît mai mari.

VIOREL UIBARU
președintele G.A.C. „Victoria" comuna Lenauheim, regiunea Timișoara

Prin cultivarea de porumb hibrid, gospodăria colectivă din comuna Lenauheim a obținut un spor total de 498.000 kg de boabe.

Să cultivăm plante tehnice

La noi, există condiții naturale și economice deosebit de prielnice pentru cultivarea plantelor tehnice și îndeosebi a sfeclei de zahăr. Terenul gospodăriei noastre este destul de fertil, iar la numai cîțiva kilometri se află fabrica de zahăr Bod. Ținînd seama de aceste condiții, cît și de experiența acumulată de producătorii din partea locului de-a lungul anilor, noi am acordat încă de la înființarea gospodăriei o atenție deosebită cultivării plantelor tehnice. Anul trecut am cultivat 58 ha cu sfeclă de zahăr și 40 ha cu butași pentru producerea de sămînță de sfeclă de zahăr.

Pentru a obține producții cît mai mari la aceste culturi, ne-am străduit să aplicăm, în cît mai bune condiții regulile recomandate de știința agrotehnică. In primul rînd, am ales terenurile cele mai potrivite, pe care le-am pregătit cu atenție, făcînd ogor de toamnă și încorporînd sub brazdă cîte 30 de tone de gunoi de grajd bine putrezit. In primăvară, am executat de asemenea la timpul potrivit semănatul și plantatul, aplicînd cîte 700 kg de îngrășăminte chimice la ha, iar prășitul l-am făcut ori de cîte ori a fost nevoie.

Aplicînd aceste măsuri agrotehnice, am obținut o producție medie la hectar de 18.000 kg de sfeclă de zahăr, mai mult cu 1.000 kg decît era prevăzut în plan, iar la sămînța de sfeclă producția a fost de 3.000 kg la hectar. Unele echipe au cules însă recolte mult mai mari de pe parcelele repartizate lor. Așa, bunăoară, echipa I din brigada I a recoltat 26.000 kg de sfeclă de zahăr la hectar, iar echipa I din brigada a II-a, 30.000 kg.

In afară de sfeclă de zahăr și de butași de sfeclă pentru sămînță, în gospodărie mai cultivăm și cicoare. Anul trecut, de pildă, am semănat 8 hectare, de pe care am obținut în medie la hectar 17.000 kg, față de 12.000 kg, cît era planificat.

Toate aceste culturi pe care le-am contractat cu statul ne-au adus însemnate venituri bănești. Numai de pe urma semințelor de sfeclă, bunăoară, am încasat 960.000 lei, veniturile realizate de la cele trei culturi reprezentînd aproape trei sferturi din totalul veniturilor gospodăriei pe anul trecut. Acest lucru a făcut posibil să se repartizeze cîte 12 lei la zi-muncă. Pe de altă parte, pentru sfecla de zahăr predată fabrica ne-a dat, potrivit contractului, o mare cantitate de zahăr, pe care l-am împărțit colectiviștilor, revenind cîte 0,200 kg de fiecare zi-muncă. De asemenea, pentru sfecla predată am primit mai multe vagoane de borhot, pe care-l folosim în hrana animalelor de producție.

Foloasele mari pe care ni le-a adus cultura plantelor tehnice constituie pentru noi un îndemn de a acorda pe viitor o atenție și mai mare acestor culturi. In acest scop, în planul de producție pe anul în curs vom prevedea suprafețe mai mari pentru sfecla de zahăr, pentru butași, cît și pentru cicoare.

ION LUNGOCI
președintele G.A.C. „11 Iunie" comuna Hălchiu, regiunea Stalin

Construcții trainice și ieftine din resurse locale

Gospodăria noastră colectivă a luat ființă în noiembrie 1955. Incă de la început, noi am pus mare bază pe dezvoltarea multilaterală a producției și îndeosebi pe cea a sectorului zootehnic. Astfel, în primul an ne-am propus să cumpărăm 300 de oi, iar în anii următori, să ne întemeiem o fermă de vaci și porci.

Pentru asigurarea unor condiții bune de adăpostire a animalelor proprietate obștească, în planul de producție pe 1956 am prevăzut, pe lîngă ridicarea unor construcții gospodărești, și construirea unui grajd pentru 50 de vite mari și a unui saivan pentru 500 de oi. In scopul realizării acestor construcții, secția agricolă a sfatului popular raional ne-a repartizat din fondul centralizat al statului 100.000 de cărămizi, 15.000 de țigle, 5.000 kg de ciment, o mare cantitate de var, material lemnos, balastru etc. De asemenea, ne-au fost acordate și creditele necesare pentru procurarea acestor materiale.

O parte din materiale, cimentul și varul au început să ne vină în primele luni ale anului, dar celelalte întîrziau. Văzînd că timpul trece, iar construcțiile nu pot fi începute, noi n-am mai stat la gînduri. Intr-o adunare generală, am hotărît să folosim la ridicarea construcțiilor materialele pe care le putem procura pe plan local. Bunăoară, am hotărît să înlocuim cărămida cu chirpici, făcuți în gospodărie, iar țigla pentru saivan cu stuf și paie. Am hotărît, de asemenea, să aducem cu mașina balastru din rîul Rîmnicul Sărat. Am făcut peste 90.000 de bucăți de chirpici și am cărat peste 100 m. c. de nisip și pietriș. Pentru a ne asigura din timp și materialul lemnos, a fost trimis un delegat la Gheorghieni, în Regiunea Autonomă Maghiară, de unde a cumpărat 40 m. c. de bușteni, pe care apoi l-am fasonat în cadrul gospodăriei.

Ținînd seama de planul de dezvoltare al gospodăriei și avînd tot materialul de construcție procurat, noi am ridicat în anul ce a trecut un grajd pentru 100 de vite mari și un saivan pentru 1.000 de oi. Totodată, am construit și un pătul, în capacitate de 2 vagoane.

Cu toate că volumul construcțiilor realizate este dublu față de cel planificat, folosind materiale din resurse locale și mînă de lucru proprie, ne-a costat cu 40.000 de lei mai ieftin decît prevăzusem.

IVAN STANCIU
președintele gospodăriei colective din comuna Ibrianu, regiunea Galați.

Au pîinea și cuțitul, dar...

Nici în ruptul capului n-aș fi crezut că o gospodărie colectivă cum e cea de la Călugăreni, raionul Vidra, nu cultivă zarzavaturi și legume. Doar știam ce favorabile condiții are: ici Neajlovul—apă mare, să irigi cu ea întreg raionul — ici tarlaua colectivei: teren de luncă fertil, cum mai rar poți să afli; piața Bucureștiului, în stare să-ți înghită sute de vagoane de legume— la doi pași; șosea ca-n palmă de la locul de producție la locul de desfacere... Și, pe deasupra, grădinar priceput și inimos ca Anton Banic. Ce condiții mai avantajoase ți-ai putea dori? Și totuși, la gospodăria colectivă din Călugăreni legume nu-s.

Să nu care cumva să credeți însă că printre colectiviști s-ar afla vreunul căruia să-i facă rău legumele. Nu! Dimpotrivă. Președintele gospodăriei, Virgil Văduva, adică, se omoară după vinete tocate, castraveți murați și varză roșie. Socotitorului Cristain Vasile îi plac la nebunie gogoșarii în oțet, ridichile de lună și conopida cu pesmet.

Dar ce, parcă banii le-ar prinde rău colectiviștilor? Care dintre ei s-ar da în lături să primească, bunăoară, 10-15 lei la ziua-muncă numai din veniturile aduse de grădina de legume? De prisos să-i întrebăm. Răspunsul lor îl știm de-acum: nici unul. Dar de unde bani prea mulți, cînd nici tu ferme zootehnice ca lumea, nici tu grădină de legume?

— Bine, bine, își va spune cineva, pe drept cuvînt, dar care-i totuși cauza de n-au grădină?

Știți ce spune președintele? Că nu-i rentabilă. Nu-i rentabilă grădina de legume! Păi n-o fi. Că, dacă judecați lucrurile după el și după colectiva din Călugăreni, așa-i. Ce fel de rentabilitate poate fi atunci, cînd 6,44 ha de grădină de legume îți aduc doar 17.798 lei venit, cum le-a adus lui în 1954? Despre ce fel de cîștig mai poți vorbi, cînd 8 ha de grădină în 1955 nu i-au adus gospodăriei decît 6.716 lei?

Dar dacă vorbiți mai îndelung cu tov. președinte, afli unde-i buba. Cu doi ani în urmă, cînd s-a pus problema legumiculturii în gospodăria colectivă din Călugăreni, au fost discuții mari:

— Unde s-o facem?

— Jos, în luncă — și-au dat unii cu părerea.

— Nu e bine — au spus alții. Jos inundă. Ar fi mult mai potrivit s-o facem sus, în punctul Cîlniștea.

— Dar apa cum o tragi? — s-a auzit o întrebare.

Au rămas pe gînduri. Cum să urce apa sus? Noroc că tocmai cînd discuțiile ajunseseră la un punct mort, a picat un inginer de la raion. Le-a dat soluția:

— Abateți cursul apei, ca să aibă înălțime. Nu-i greu. Faceți doar un stăvilar, un dig și gata...

Au făcut și stăvilar, și dig. Se vede treaba însă că Neajlovul n-a fost de acord să fie strîns în chingi cu ajutorul unui dig improvizat din curmături și bălegar. Și iată-l revărsîndu-se. A dus cu el și stăvilar, și dig.

In anul următor, colectiviștii au făcut din nou apel la secția agricolă. Și numaidecît a sosit alt tehnician la fața locului. Acesta nu era nici pentru dig, nici pentru stăvilar. A venit cu altă propunere:

— Faceți un canal.

Dar cînd canalul a fost gata, s-a văzut că nici soluția a doua nu fusese bună. Apa, neascultătoare, nu voia cu nici un chip s-o ia de jos în sus, adică din Neajlov spre Cîlniștea. Și iar s-au perpelit de sete zarzavaturile. Păi să mai fi făcut grădină de legume și în 1956?

*

Ce bine ar fi dacă consiliul de conducere al colectivei din Călugăreni s-ar ocupa mai cu temei de rezolvarea unei astfel de probleme, cum este cultura legumelor! Cît de mult s-ar ridica veniturile colectivei! Și ce s-ar mai bucura colectiviștii! Pentru asta, însă, s-ar cădea ca inginerii și tehnicienii secției agricole din Vidra să-i ajute pe colectiviștii din Călugăreni mai cu temei decît pînă acum.

N. COMANICI

Ce fel de animale e bine să creștem

Nu de mult, a venit la noi în gospodărie cu niscaiva treburi un colectivist din comuna Castelu. Nu-i mai țin minte numele. Știu numai că era îngrijitor de animale.

După ce și-a terminat treburile, a vrut omul să vadă fermele noastre de animale, despre care — spunea el— auzise lucruri frumoase. M-am oferit să-i fiu călăuză. L-am dus mai întîi la grajdul vacilor, la saivan, la coteţele de păsări și apoi la maternitatea de scroafe și la îngrășătoria de porci. S-a uitat cu atenție peste tot. M-a descusut cu fel de fel de întrebări, notîndu-și în carnet cîte și mai cîte. Printre altele, oaspetele m-a întrebat ce venituri am realizat noi anul trecut de pe urma creșterii animalelor.

— Cu totul, vreo 400 000 lei, i-am răspuns.

Omul a ridicat din sprîncene. Parcă nu-i venea să creadă.

— Păi, animale avem și noi, spuse el, da' cîștig de pe urma lor, prea puțin.

Am încercat să-l lămuresc de ce am obținut venituri mari de la ele:

— Nu-i de ajuns numai să ai animale multe. Important este ca animalele pe care le crești să fie bune, de rasă și să dea producții mari. Ai văzut vacile noastre. 25 sînt ele de rasă locală, da' restul de 17 sînt de rasă bună Siementhal. Și porcii, toți sînt Marele alb. Apoi oile 24 la sută sînt de rasă Merinos, 49 la sută spănci și restul țigăi. Cu timpul întreaga turmă va fi de rasă merinos.

Discuția cu colectivistul din Castelu mi-a adus aminte de alte discuții care au avut loc în cadrul adunării generale pentru aprobarea planului de producție al gospodăriei noastre pe anul 1953. In plan, se prevăzuse cumpărarea mai multor vaci și scroafe de prăsilă. Sectorul nostru zootehnic cuprindea, în afară de vitele de muncă, 18 porcine, din care 10 scroafe fătătoare, 235 de oi și vreo 270 de păsări, de pe urma cărora obținusem în 1952 un venit destul de mic: 11.107 lei. Auzind că-i vorba să mai cumpărăm și vaci, unii colectiviști s-au împotrivit.

— Oi, da au spus ei, să mai cumpărăm, că se cresc mai ușor. Dar vaci ce ne trebuie? Unde s-au văzut crescătorii de vaci prin părțile noastre? Cu ce să le hrănim, dacă n-avem pășuni bune? Apoi, ce-o să facem cu laptele, că ne aflăm cam departe de oraș. O să stăm toată ziua să cărăm laptele cu căruța cale de 15 km?

Nici cu dezvoltarea creșterii porcilor nu erau de acord unii colectiviști.

Președintele gospodăriei, ca și alți colectiviști, a arătat atunci că gospodăria noastră poate să crească, pe lîngă oi, și porci, chiar și vaci. Pășuni, e drept, nu aveam, dar puteam cultiva plante furajere și îndeosebi porumb, care să asigure hrana animalelor pe tot timpul anului. In ce privește faptul că ne aflăm la o oarecare depărtare de oraș, președintele a arătat că gospodăria își va cumpăra mașini și astfel va fi rezolvată și problema transportului. Pe lîngă aceasta, se putea înființa o întreprindere de prelucrare a laptelui. El a mai arătat, de asemenea, că, prin mărirea numărului de animale, vom avea la îndemînă gunoi de grajd pentru îngrășarea pămîntului.

In cele din urmă, s-a planificat cumpărarea a 3 vaci și a cîtorva scroafe de prăsilă. In anul următor, după alte discuții, am planificat să mai cumpărăm 9 vaci, 100 de oi și cîteva scroafe. Numărul animalelor de producție și al păsărilor ajunsese la 1.072 de capete, dintre care 80 de taurine, 581 de ovine, 80 de porcine și 400 de păsări.

Anul	Efectivul de animale la sfîrșitul anului	Venituri din creșterea animalelor (lei)	Totalul veniturilor bănești (lei)
1951	341	2.426	84.500
1952	528	11.107	210.807
1953	954	65.508	298.875
1954	1.072	95.020	389.405
1955	1.325	175.57[illegible]	701.[illegible]
1956	1.765	402.700	956.000

Deși aveam un număr de animale destul de mare totuși, veniturile realizate erau încă mici față de cheltuielile pe care le necesita întreținerea lor. Vacile nu dădeau mai mult de 6—7 litri de lapte zilnic, de la oi obțineam abia cîte 35—40 litri de lapte anual și cîte 2—2.300 kg. de lînă, de la scroafe, abia cîte 6—8 purcei la o fătare. E drept că una din cauzele slabei productivități a animalelor era și nepriceperea noastră în îngrijirea lor. Dar principala cauză consta în faptul că n-am deschis bine ochii atunci cînd le-am procurat. Am luat, cum se spune, ce-am găsit: oi de rasă țigaie, vaci sure de stepă și porci de rasă locală, slab productivă.

Trăgînd învățămintele necesare din propria noastră experiență și urmînd sfaturile zootehniștilor, în planul de producție pe anul 1935 am prevăzut o serie de măsuri care să ducă atît la mărirea efectivului de animale, cît și — mai ales — la îmbunătățirea raselor și la sporirea productivității lor. In ce privește vacile, neavînd posibilitate să le schimbăm cu o rasă mai bună, ne-am străduit să le îngrijim și să le hrănim mai rațional, spre a obține de la ele mai mult lapte. In parte, am izbutit. Față de 1.200 litri de lapte, cît era planificat în acel an, am obținut de la fiecare vacă furajată 1.400 litri. La începutul anului, ne-am cumpărat 24 de scroafe de rasa Marele alb, de la care, îngrijindu-le potrivit recomandărilor zootehniștilor, am obținut în medie cîte 10 purcei. Tot atunci ne-am procurat și 20 de berbeci merinos.

In 1956 rezultatele dobîndite în sectorul zootehnic au fost și mai îmbucurătoare. Ferma de vaci s-a îmbogățit cu 17 vaci de rasă Siementhal, tinere, de la care obținem zilnic în medie cîte 16—18 litri de lapte.

Pentru a spori productivitatea animalelor în timpul stabulației, noi le-am asigurat și furajele necesare. Astfel, în toamna trecută, am însilozat 47,5 vagoane de diferite furaje, îndeosebi porumb.

Mărirea efectivului de animale, precum și sporirea producției și productivității lor au adus după sine și o însemnată creștere a veniturilor bănești provenite din sectorul zootehnic (vezi tabelul alăturat). Aceste venituri au contribuit la mărirea simțitoare a sumelor de bani repartizate la zi-muncă. Astfel, dacă în 1951 s-au dat numai 1,50 lei, anul trecut colectiviștii au primit pentru fiecare zi-muncă efectuată cîte 5,50 lei. Ca urmare, astăzi nu se mai găsește nici un colectivist care să susțină că porcii sau vacile nu sînt rentabile prin părțile noastre. Argumentele celor care în 1953 erau împotriva dezvoltării creșterii acestor specii de animale s-au dovedit neîntemeiate. Acum, avem la îndemînă o întreprindere de prelucrare a laptelui, 3 autocamioane, astfel că și greutățile legate de valorificarea și transportul produselor animale au fost înlăturate.

Dat fiind marile foloase pe care ni le aduce creșterea animalelor, noi sîntem hotărîți ca în viitor să acordăm o și mai mare atenție dezvoltării acestei ramuri de producție. In anul acesta numărul vacilor mulgătoare va ajunge la 50, iar al scroafelor, la 48. De asemenea am contractat cu statul 100 de porci, pe care i-am și pus la îngrășat.

MARIN TABIRCA
brigadier zootehnic în G.A.C. „Iluț" satul Strala, raionul Negru Vodă.

O nouă „metodă" de furajare a animalelor

In unele gospodării agricole colective cum este cea din comuna Buzaea, raionul Tg. Frumos, nu se simplifică și nu se iau măsurile necesare pentru asigurarea unei baze furajere puternice, menită să mărească producția animală.

INGRIJITORUL: Stați! Stați! Nu vă bateți, că vă împac eu acuși pe amîndouă!

Desen de NIC. NICOLAESCU

SORGUL — un important izvor pentru mărirea producției de nutrețuri

Sorgul este o plantă de nutreț anuală care se cultivă pentru boabe, (folosite în hrana omului și a animalelor) pentru producerea de nutreț murat sau masă verde, precum și la fabricarea zahărului, spirtului, berei etc.

In țara noastră, pînă în anul 1938, sorgul ocupa cca 11.500 ha., fiind cultivat mai ales în cîmpia Dunării și în vestul Transilvaniei.

In prezent, suprafața ocupată de această plantă s-a redus parțial, ea fiind cultivată pentru producerea de nutrețuri în regiunile secetoase, îndeosebi în stațiunile experimentale I.C.A.R. și mai puțin în izlazurile comunale.

Insușirile sorgului

Este o plantă puțin pretențioasă la umiditate și suportă mai bine decît toate culturile seceta solului și vînturile secetoase. De asemenea, această plantă se comportă foarte bine atunci cînd are umiditate multă și cînd i se aplică lucrări de calitate și îngrășăminte. Valoarea acestei plante de nutreț în comparație cu porumbul furajer este net superioară acestuia în ceea ce privește producția de masă verde la hectar. Astfel, după experiențele făcute la Ecaterinoslav și Kuban, sorgul a dat producții în plus cu 2.700 kg și respectiv 11.500 kg masă verde la hectar față de porumbul în aceleași condițiuni. In aceste regiuni, sorgul a ajuns să dea o producție record de 48.100 kg masă verde la hectar.

Din punct de vedere al rezistenței, sorgul ocupă unul din primele locuri. O însușire specifică a sa este că el se reface ușor după secetă și folosește precipitațiile din a doua jumătate a verii. O caracteristică de mare importanță a acestei plante este și aceea că suportă mult mai bine decît oricare altă plantă agricolă solurile sărate.

Agrotehnica plantei

Pentru a se obține producții mari de la sorg este necesar să se facă pregătirea terenului. In acest scop se efectuează dezmiriștitul și arătura adîncă de toamnă. In general tehnica culturii sorgului este identică cu cea a porumbului. Semănatul se face primăvara, după semănatul porumbului.

Dacă răsăritul întîrzie, se folosește grapa pentru sfărîmarea crustei. După răsărire se fac 2—3 prașile mecanice combinate cu sapa printre plante. Recoltarea se face diferit după modul de folosire.

Un defect al sorgului este acela că în stadiul tînăr de vegetație conține acid cianhidric care poate provoca îmbolnăvirea animalelor și în special a tineretului. Pentru a preîntîmpina aceste accidente se recomandă ca vitele, înainte de a fi scoase la pășunat, să fie hrănite cu alte furaje.

Cultura sorgului în alte țări

Datorită însușirilor sale superioare, sorgul a căpătat o mare extindere în Uniunea Sovietică, fiind răspîndit atît în regiunile secetoase cît și în regiunile semisecetoase. In prezent se fac experimentări în vederea introducerii culturii sorgului în regiunile de semideșert ale Kazahstanului, precum și în regiunile din Asia mijlocie unde celelalte culturi furajere dau recolte mici la hectar. In ceea ce privește producția sorgului de nutreț, la stațiunea experimentală agricolă Stavropol s-a obținut de la soiul Stavropol 96, o producție medie de 32,9 chintale boabe la hectar între anii 1949—1953 și 253,3 chintale masă verde la hectar. In Kuban, soiul alb de Cafra a dat 5.620 kg boabe la hectar și în plus cîte 7—10.000 kg tulpini bune pentru însilozat.

O mare atenție se acordă în Uzbekistan culturii soiurilor de sorg hibride. Aci din încrucișarea soiului de sorg înalt cu Cingara Fergane s-au obținut hibrizi de 4—5 m. înălțime ce dau recolte mari de masă verde pentru siloz: 1.200 chintale și 30—40 chintale boabe la ha.

Sorgul se bucură de mare atenție și în Ungaria. Acolo s-a creat un soi înalt doar de 70 cm. care are o perioadă de vegetație de 90—100 zile. Acest soi dă producții de 36 chintale boabe la ha. în cadrul culturilor de miriște.

In Statele Unite ale Americii, sorgul este extins în regiunile centrale și de sud. In statul Kansas, sorgul pentru furaj este socotit drept cea mai importantă plantă de nutreț, înlocuind în aceste regiuni porumbul. Sorgului i se dă aproape aceeași prețuire ca și porumbului în hrana animalelor.

Cercetările privind îngrășarea animalelor au arătat că se obțin aceleași sporuri de greutate la animale cînd acestea sînt hrănite cu sorg ca și atunci cînd sînt hrănite cu porumb însilozat.

★

In condițiile țării noastre este necesar să se acorde o mai mare importanță culturii sorgului, ținîndu-se seamă de realizările obținute de I.C.A.R. pînă în prezent. Datorită însușirilor sale superioare, această plantă poate fi cultivată cu succes pe solurile sărăturoase din țara noastră, dîndu-se astfel producției mii de hectare care în prezent stau necultivate. In vederea suplinirii lipsei de nutrețuri pe timpul verii, extinderea culturii sorgului în miriște în regiunile secetoase: Bărăgan, stepa Moldovei și Oltenia va da posibilitate obținerii de hrană suficientă și de calitate pentru animale. Pentru ca această plantă furajeră cu însușirile nutritive și prețioase ale ei, în hrănirea animalelor precum și în ameliorarea terenurilor sărăturoase, să ocupe locul ce i se cuvine, este de dorit ca organele competente din Ministerul Agriculturii și din Ministerul Gostat să analizeze posibilitățile extinderii culturii acestei plante asigurîndu-se în acest scop suficiente cantități de sămînță din soiurile cele mai productive.

TRAIAN BILBIIE

Un document al colaborării frățești

Opinia publică mondială urmărește cu atenție întîlnirile de la Moscova desfășurate la nivelul conducătorilor de stat. Tratativele încheiate recent între delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R.D. Germane — ca și tratativele polono-sovietice, romino-sovietice și, în prezent, chino-sovietice — sînt apreciate de popoarele lumii ca o contribuție de seamă la întărirea forțelor păcii care se opun noilor provocări imperialiste menite să agraveze relațiile internaționale.

Declarația comună semnată de primul ministru al Uniunii Sovietice, N. A. Bulganin, și primul ministru al R.D. Germane, Otto Grotewohl, este străbătută de la un capăt la celălalt tocmai de această năzuință fierbinte și corespunzătoare intereselor vitale ale celor două țări. Ambele guverne declară că baza de neclintit a politicii externe a celor două țări o constituie lupta activă pentru întărirea păcii și coexistența pașnică a statelor, independent de orînduirea lor socială, și stabilirea încrederii între ele.

Pornind de la acest principiu, guvernele U.R.S.S. și R. D. Germane și-au manifestat deplina unitate de vederi în aprecierea situației internaționale actuale și a diferitelor evenimente internaționale.

Agresiunea imperialistă împotriva poporului egiptean, organizarea contrarevoluției în Ungaria și, în legătură cu aceasta, dezlănțuirea campaniei reacțiunii împotriva partidelor și sindicatelor clasei muncitoare din multe țări capitaliste au provocat o nouă încordare în viața internațională și revenirea la metodele „războiului rece". Declarația guvernelor U.R.S.S. și R.D. Germane constată cu satisfacție că împotrivirea hotărîtă a poporului egiptean și unirea tuturor forțelor păcii în jurul cauzei Egiptului au dus la încetarea războiului de agresiune contra statului egiptean. Guvernele U.R.S.S. și R. D. Germane — subliniază declarația — sînt gata să contribuie la extinderea multilaterală a colaborării active cu țările Orientului Apropiat și Mijlociu.

Documentul care sintetizează tratativele dintre guvernele U.R.S.S. și R.D. Germane se pronunță în sprijinul propunerilor concrete cuprinse în declarația Uniunii Sovietice din 17 noiembrie 1956 cu privire la problema dezarmării și micșorării încordării internaționale. Cele două părți constată cu regret că aceste propuneri nu au găsit deocamdată sprijinul cuvenit din partea puterilor occidentale.

Pronunțîndu-se pentru crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, din care să facă parte cele două state germane pînă la reunificarea lor pe o bază pașnică și democrată, declarația comună arată că un asemenea sistem de securitate ar transforma continentul european într-o fortăreață de nădejde a păcii nu numai în Europa, dar și în întreaga lume.

Schimbul multilateral și larg de păreri în problemele internaționale a fost continuat și pe planul relațiilor dintre cele două țări, relații ce se desfășoară conform principiilor cuprinse în tratatul din 20 septembrie 1955 dintre U.R.S.S. și R. D. Germană. Aceste principii prevăd egalitatea în drepturi, respectarea reciprocă a suveranității și neamestecul în treburile interne.

In spiritul acestor principii guvernele U.R.S.S. și R. D. Germane au căzut de acord ca într-un viitor apropiat să încheie un acord care să reglementeze problemele ce se ivesc în legătură cu staționarea trupelor sovietice pe teritoriul R.D. Germane. S-a făcut un schimb de păreri asupra unor probleme privind drepturile suverane ale R. D. Germane în spațiul său aerian, asupra necesității încheierii unei convenții consulare și a unui acord cu privire la asistența juridică, precum și asupra lărgirii continue a colaborării tehnico-științifice.

Un loc important în tratativele de la Moscova l-au ocupat problemele relațiilor economice. Declarația subliniază că colaborarea economică dintre U.R.S.S. și R.D. Germană se dezvoltă pe baza egalității, avantajului reciproc și ajutorului reciproc frățesc. Ținînd la dezvoltarea acestei colaborări, volumul livrării reciproce de mărfuri pe anul 1957 în cadrul acordului comercial va fi considerabil sporit. Guvernul sovietic a consimțit ca în anul 1957 să acorde guvernului R.D. Germane un credit în valută liberă în valoare de 340 milioane de ruble.

Declarația comună semnată la Moscova face cunoscut și schimbul de păreri care a avut loc între cele două participante la tratative în problema germană. Este știut că rezolvarea democratică, pașnică, a problemei germane ar avea o însemnătate uriașă atît pentru viitorul poporului german, cît și pentru soarta păcii în Europa. Premisa acestei rezolvări nu poate fi alta decît înțelegerea reciprocă și apropierea dintre cele două state germane. Din păcate, după cum reiese și din Declarație, în calea reunificării Germaniei stau piedici care nu pot să nu fie luate în seamă. De exemplu, actuala orientare politică a Republicii Federale Germane. Guvernul de la Bonn remilitarizează țara, participă la blocul militar agresiv N.A.T.O., înăbușă drepturile și libertățile democratice, tolerează și sprijină activitatea a numeroase organizații și posturi de radio de pe teritoriul Germaniei de Vest, care desfășoară o activitate subversivă împotriva țărilor socialiste.

Interesele asigurării securității în Europa, interesele înseși ale poporului german, cer ca guvernul R.F. Germane să renunțe la orientarea sa din prezent și să depună eforturi pentru a se realiza un acord între guvernele R.D. Germane și R.F. Germane în problemele vitale ale Germaniei. In acest fel — arată Declarația — s-ar deschide calea spre reglementarea definitivă a problemei germane.

In cursul tratativelor dintre delegațiile guvernamentale ale U.R.S.S. și R.D. Germane s-a subliniat că înaintarea R. D. Germane pe calea democrației și socialismului constituie una din cele mai mari cuceriri ale oamenilor muncii germani. Cele două guverne au declarat că vor fi zădărnicite orice încercări de a recurge la violență în rezolvarea problemei germane și de a submina orînduirea democrat-populară a R. D. Germane.

A fost dat de asemenea publicității Comunicatul cu privire la tratativele dintre delegațiile Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Partidului Socialist Unit din Germania. Reprezentanții celor două partide consideră, printre altele, necesar ca partidele comuniste și muncitorești să se unească pe baza marxism-leninismului și să acționeze în comun în spiritul internaționalismului proletar, pentru unificarea forțelor păcii împotriva ofensivei reacțiunii imperialiste.

Declarația celor două guverne și Comunicatul cu privire la tratativele dintre partide au o deosebită semnificație în ce privește angajamentul solemn pe care și l-au luat cele două părți, de a contribui prin toate mijloacele la întărirea unității comunității iubitoare de pace a statelor socialiste.

I. FOCȘANEANU

La Moscova au început tratativele între guvernele U.R.S.S. și R.P. Chineze

La 8 ianuarie a.c., au început la Kremlin tratative importante între delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Populare Chineze. Din partea Uniunii Sovietice la tratative participă N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., A. I. Mikoian, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și alți membri ai guvernului, iar din partea R.P. Chineze, Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat, și mareșalul He-Lun, locțiitor al premierului. Participanții la aceste tratative discută problemele dezvoltării relațiilor de prietenie și colaborare între U.R.S.S. și R.P. Chineză și o serie de alte probleme internaționale.

Tratativele sovieto-chineze, care se desfășoară într-o atmosferă prietenească, vor contribui la întărirea unității statelor socialiste, la menținerea și consolidarea păcii în Asia și întreaga lume.

Eden a demisionat

LONDRA 9 (Agerpres). — In după amiaza zilei de 9 ianuarie la Londra s-a anunțat demisia premierului britanic, Anthony Eden. In aceeași după-amiază a avut loc o ședință a Consiliului de Miniștri; apoi A. Eden a fost primit de regina Elisabeta care i-a acceptat cererea de demisie. Nu s-a făcut încă cunoscut numele succesorului său la conducerea guvernului englez.

Deși atît în comunicatul oficial, cît și în declarația personală a lui A. Eden se afirmă că „sănătatea șubredă" a fost cauza acestei hotărîri, observatorii politici sînt unanimi în a aprecia că ea reprezintă de fapt „sfîrșitul fără glorie" al carierei de 30 de ani a fostului prim ministru englez care prin politica sa aventuristă și imprudentă a adus Anglia într-o situație extrem de dificilă.

Statele Unite împiedică din nou unificarea pașnică a Coreei

La Organizația Națiunilor Unite, țările membre au început discutarea problemei coreene. Intr-adevăr, poporul coreean așteaptă cu nerăbdare să se înfăptuiască unificarea țării, iar trupele străine să părăsească teritoriul Coreei. Dar ca și în anii trecuți, delegații S.U.A. și ai altor state capitaliste nu vor să contribuie la rezolvarea pașnică și democratică a acestei probleme.

Astfel, delegația S.U.A. a prezentat un proiect de rezoluție prin care se urmărește ca regimul lui Li Sin Man să fie extins în întreaga Coree.

La ședințele Comitetului Politic al O.N.U. a fost invitată numai delegația Coreei de sud, în timp ce R.P.D. Coreeană, care are o suprafață de 110.000 km pătrați, cu 15 milioane de locuitori, nu poate participa la lucrările O.N.U. Reprezentantul Coreei de sud, fiind invitat la ședință, a profitat de această ocazie pentru a calomnia din nou R.P.D. Coreeană, R. P. Chineză și alte țări socialiste.

Luînd cuvîntul în ședințele Comitetului Politic, reprezentanții Republicii Populare Romîne și Republicii Cehoslovace au demascat politica războinică a guvernului lisinmanist din Coreea de sud, care împiedică unificarea pașnică a Coreei. Reprezentanții guvernului din Coreea de sud nu ezită să amenințe cu folosirea forței împotriva R.P.D. Coreene și cu încălcarea armistițiului încheiat în 1953. Guvernanții Coreei de sud nu se rezumă însă la amenințări. Ei țin sub arme în permanență 750.000 de oameni și cheltuiesc 54 la sută din buget pentru scopuri militare.

Delegații U.R.S.S. și altor țări iubitoare de pace au combătut și au respins cu hotărîre proiectul de rezoluție propus de S.U.A.

Cu ajutorul statelor aservite dolarului, delegația S.U.A. a reușit totuși să impună adoptarea rezoluției sale. Rezoluția americană nu va contribui însă la unificarea pașnică a Coreei.

Problema coreeană nu poate fi rezolvată decît pe cale pașnică și democratică. In acest scop, guvernul R.P.D. Coreene propune să se convoace o conferință a țărilor interesate pentru a se rezolva prin tratative retragerea tuturor trupelor străine din Coreea și unificarea pașnică a țării.

Programul guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar pentru întărirea orînduirii democrat-populare

Guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar a publicat zilele acestea o declarație cu privire la cele mai importante sarcini care stau în fața R.P. Ungare. Poporul muncitor ungar și opinia publică mondială au primit cu mult interes această declarație, care cuprinde un program pentru întărirea orînduirii democrat-populare și refacerea economiei ungare.

Cea mai importantă sarcină a guvernului, după cum se arată în declarație, este apărarea cuceririlor socialiste. După zdrobirea militară a bandelor contrarevoluționare, guvernul a luat o serie de măsuri pentru întărirea statului democrat-popular. In acest stat, care îndeplinește sarcinile dictaturii proletariatului, democrația și libertatea sînt acordate tuturor muncitorilor, țăranilor și intelectualilor devotați poporului, tuturor cetățenilor care respectă legea. Nu există și nu poate exista libertate pentru contrarevoluționari și agenții imperialiști, pentru elementele care atacă orînduirea legală a R. P. Ungare. Guvernul va lua măsuri pentru continua democratizare a statului popular, pentru o mai largă participare a oamenilor muncii la rezolvarea problemelor de stat.

Declarația publicată de guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar cuprinde o serie de măsuri în vederea refacerii economiei ungare, greu lovită de aventura contrarevoluționară din octombrie-noiembrie 1956. Se vor depune toate eforturile pentru creșterea producției de cărbune, pentru dezvoltarea industriei, a producției meșteșugărești. Guvernul procedează și la reducerea simțitoare a aparatului de stat.

Una din principalele sarcini ale guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar o constituie transformarea socialistă a agriculturii. Guvernul va sprijini dezvoltarea principalelor ramuri ale producției agricole și în special a culturilor care au o mare tradiție în Ungaria și s-au dovedit ca cele mai rentabile: semințele de calitate superioară, legumele, fructele, strugurii de masă, vinurile de calitate și culturile industriale.

In politica externă, guvernul se sprijină pe solidaritatea internațională a oamenilor muncii, pe alianța trainică cu Uniunea Sovietică și cu toate țările lagărului socialist.

Forțele democrate din Ungaria, unite în Frontul Popular Patriotic, sub conducerea Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, vor fi în stare să realizeze aceste sarcini importante și să ducă la victorie cauza Ungariei socialiste.

Poporul muncitor ungar obține noi succese în refacerea economiei naționale și normalizarea vieții

Din R.P. Ungară sosesc noi vești îmbucurătoare despre refacerea economiei naționale și normalizarea vieții. Se știe că pe teritoriul Ungariei, în urma distrugerii de către bandele contrarevoluționare a clădirilor și stocurilor de mărfuri, au fost pricinuite pierderi în valoare de 2,5 miliarde de forinți. Dar poporul muncitor al Ungariei, în frunte cu guvernul revoluționar muncitoresc-țărănesc, nu a dat înapoi în fața greutăților, ci a trecut la lichidarea rănilor lăsate de contrarevoluție. Acum, fabricile și uzinele din Ungaria lucrează din nou din plin. Producția de cărbune depășește zilnic în medie 40.000 de tone, fiind în continuă creștere. La sate, țăranii muncitori, care nu s-au lăsat înșelați de bandele contrarevoluționare și de uneltele moșierești, muncesc cu rîvnă pentru obținerea unor recolte bogate în 1957. Zilnic, în toate regiunile Ungariei și la Budapesta sosesc mari cantități de mărfuri trimise de țările socialiste pentru sprijinirea poporului frate ungar.

Astfel, toate forțele democrate sănătoase din Ungaria, în frunte cu clasa muncitoare, își string rîndurile în jurul guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc și al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar, sprijinind măsurile politice și economice luate de acestea.

Publicăm mai jos o fotografie din Budapesta, care înfățișează un aspect din munca de refacere a capitalei Ungariei.

Sute de brigăzi voluntare ale tineretului lucrează la reconstruirea clădirilor care au suferit distrugeri.

In fotografie: oamenii muncii din capitala R. P. Ungare lucrînd la refacerea unei clădiri din centrul orașului.

Știri agricole DE PESTE HOTARE

Intrecere socialistă între mecanizatorii din U.R.S.S. pentru efectuarea reparațiilor de iarnă

Ziarele din Uniunea Sovietică au publicat apelul adresat de tractoriștii, combinerii, șefii de brigadă, inginerii și tehnicienii de la S.M.T.-urile și sovhozurile din regiunea Rostov către toți mecanizatorii din agricultura U.R.S.S. In acest apel, mecanizatorii din regiunea Rostov au chemat la desfășurarea unei întreceri socialiste pentru efectuarea în bune condițiuni și înainte de termen a reparării tuturor mașinilor agricole.

Ajutorul U.R.S.S. pentru regiunile lovite de secetă din Ceylon

In cursul anului trecut, provincia centrală de nord a statului Ceylon (insulă situată la sud de India) a fost crunt lovită de secetă. O situație deosebit de grea s-a creat în regiunea Anuradhapura, unde seceta a nimicit recolta de pe o suprafață de peste 20.000 hectare.

Pentru a veni în ajutorul țăranilor muncitori ceylonezi greu loviți de secetă, Comitetul Executiv al Uniunii Societăților de Cruce Roșie și Semilună Roșie din U.R.S.S. a trimis pentru fondul de ajutorare a populației sinistrate suma de 10.000 rupii ceyloneze.

O mare uzină de mașini agricole din Bulgaria

In anii puterii populare, uzina „Gheorghi Dimitrov" din orașul Russe (R. P. Bulgaria) a devenit o mare întreprindere producătoare de mașini agricole. In fabrică au fost construite noi secții, cum sînt cele de montare, de forjă, de turnătorie, o centrală electrică etc. Datorită acestor lucrări, uzina „Gheorghi Dimitrov" produce de acum peste 70 tipuri de mașini agricole, atît pentru nevoile agriculturii bulgare, cît și pentru export.

Conform noilor planuri de dezvoltare, în viitorii trei ani, uzina va fi înzestrată cu încă două secții noi și va produce de trei ori mai multe mașini agricole decît în prezent.

Noi succese ale crescătorilor de animale din R. P. Mongolă

Anul trecut a constituit un an de noi succese pentru crescătorii de animale din Mongolia. Șeptelul de vite, care este principala bogăție a țării, a crescut cu peste 1.300.000 de capete față de 1955.

Crescătorii de animale mongoli datoresc acest succes atît ajutorului primit din partea statului popular, cît și extinderii sectorului cooperatist. Astfel, în 1956, Uniunile de producție ale arații1or (cooperativele de producție ale crescătorilor de vite) și crescătorii individuali au obținut din partea statului credite pe termen lung în valoare de 11.000.000 tugrici pentru achiziționarea de cositoare pentru fîn, ca și pentru construcția de grajduri, fîntîni etc. Sume uriașe au fost cheltuite de guvern și pentru dezvoltarea serviciului veterinar de stat. Tot în sprijinul crescătorilor de animale au fost înființate și 4 noi stațiuni de mașini pentru zootehnie.

Uniunea Sovietică acordă de asemenea un ajutor continuu pentru dezvoltarea economiei naționale a Mongoliei. Din Uniunea Sovietică au sosit și anul trecut un mare număr de diferite mașini, care ușurează munca pentru pregătirea furajelor, tunsul lînei, construcția de fîntîni etc. De asemenea, Uniunea Sovietică a exportat în R. P. Mongolă un mare număr de oi cu lînă fină și vite cornute mari de rasă pentru îmbunătățirea raselor locale mongole.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București, Telefon 7.60 10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"